

[Forsvarsministeren.]

lande, der har styrker i Gaza, havde modtaget samme opfordring som de skandinaviske lande, og hvorvidt der blandt disse lande var overvejelser i gang om på tilsvarende vis som de nordiske at oprette permanente styrker. Jeg kan nævne, at de lande, ud over de skandinaviske, der har styrker i Gaza, er Canada, Brasilien, Indien og Jugoslavien. Såvidt mig bekendt har Canada udvist interesse for den form, hvorunder vi er i færd med at opstille en permanent styrke, men jeg er ikke bekendt med, om de øvrige nævnte lande har haft overvejelser i gang eller har taget spørgsmålet op til aktuel overvejelse.

Det ærede medlem hr. Østergaard og ligeledes det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var inde på spørgsmålet om udgifterne. Det ærede medlem hr. Østergaard rejste spørgsmålet, om ikke det burde være sådan, at FN allerede fra beredskabsstadiet dækkede de omkostninger, der var forbundet med opretholdelsen af styrken. Det økonomiske er vel nok det mest omtålige problem i forbindelse med afgivelse af styrker til FN. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at både i forbindelse med Congo og i forbindelse med Gaza har FN de allerstørste vanskeligheder med at fremskaffe de fornødne midler, ja, man turde måske sige, at FNs økonomi ikke er den allerbedste i denne situation. Det skyldes vel nok delvis, at en del medlemslande i FN ikke har ment, at de burde medvirke til at dække de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af disse styrker, en udsendelse, hvorom der heller ikke har været nogen særlig afgjort enighed.

Jeg tror, vi må se det forhold i øjnene, at vi vil ikke gennem FN på beredskabsstadiet få nogen som helst mulighed for at få dækket de omkostninger, der vil være ved en opstilling af styrker, men vi må derimod henholde os til, at for så vidt styrken udsendes efter anmodning fra FN, må FN overtage omkostningerne fra udsendelsestidspunktet.

De ærede medlemmer hr. Østergaard og fru Else-Merete Ross var inde på spørgsmålet om tidspunktet for styrkens oprettelse, dog ud fra to modsatte synspunkter, idet det ærede medlem hr. Østergaard helst så, at styrken ikke blev oprettet, før

den nuværende afgivelse af styrkerne i Gaza var afviklet, hvorimod det ærede medlem fru Else-Merete Ross var interesseret i, at styrken blev oprettet trinvis i forbindelse med afviklingen af de nuværende styrker. Det oprindelige udgangspunkt i forhandlingerne mellem de nordiske lande var, at styrken først skulle oprettes på det tidspunkt, hvor man havde afviklet den nuværende afgivelse af styrkerne. Den afgivelse, der nu foregår gradvis, åbner naturligvis teoretisk mulighed for en gradvis opbygning af de styrker, vi nu taler om. Jeg tror nok, denne mulighed er åbnet navnlig på norsk foranledning, idet man i Norge i en proposition til stortinget har givet udtryk for, at den tidligere opfattelse vel ikke er så stærkt påkrævet at holde sig til i forbindelse med den bataljon, som nordmændene nu opstiller. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at det skyldes jo, at tanken om den norske bataljon er opstået på et senere tidspunkt i forhandlingerne, idet de norske styrker oprindeligt lå betydeligt lavere, så vidt jeg husker omkring 600 mand, og mere var teknisk betonet personel til fly, transport og til fregatten, som de skulle afgive, hvorimod man først på et senere tidspunkt fremsatte ønske om også at stille en bataljon fodfolk til rådighed, men vel at mærke en mobiliseringsenhed. Det vil sige, at da de ikke behøvede nogen forberedelse eller påtænkte nogen forberedelser i forbindelse med denne mobiliseringsenhed, kan man blot øremærke, som man kalder det, denne bataljon til rådighed for FN i en given situation, men spørgsmålet om, hvorvidt eller hvornår en sådan bataljon vil kunne mobiliseres og stilles til rådighed, og dens værdi som effektivt kammiddel er et andet spørgsmål. Effektiviteten kan næppe komme på højde med det, som man f. eks. i Sverige og Danmark tænker på. Derfor kan der ikke drages nogen virkelig sammenligning mellem de fodfolksstyrker, der stilles til rådighed fra norsk side, og dem, der påtænkes fra dansk og fra svensk side.

I øvrigt må jeg mene, at hele spørgsmålet om, i hvilken takt styrker skal oprettes, må afhænge dels af den udvikling, vi nu kommer i med afviklingen af de danske styrker, dels af de forhandlinger, der fortsat skal føres mellem de nordiske lande,